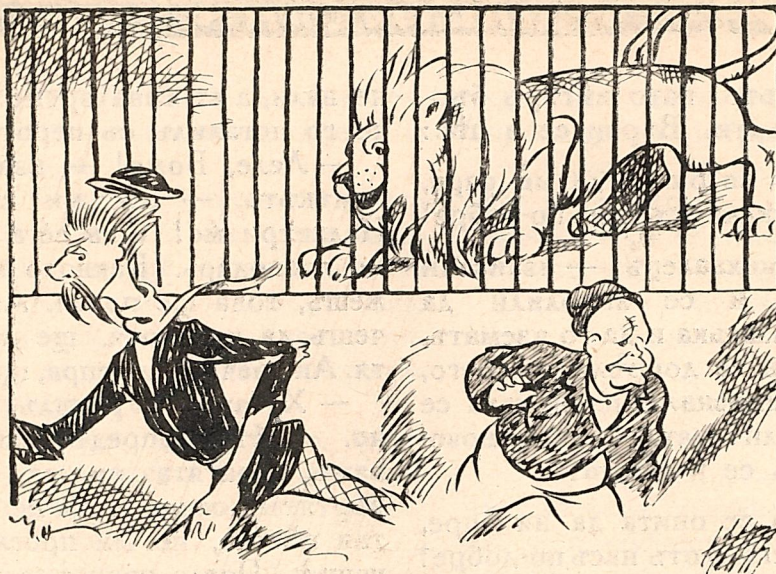

ПРИКЛЮЧЕНИЯТА НА КРАЧУНЪ И МАЛЧО ВЪ СОФИЯ

ГЛАВА II ЕДНА ОПАСНА НОЩЪ

КРАЧУНЪ

— Толкозъ пжти, Малчо, стана,
все дохождаме двамина
въ този градъ прочутъ,
ала все сме на екрана:
азъ — артистъ и половина,
ти пъкъ — вѣчно шутъ . . .

МАЛЧО

— Моля, моля: безъ обиди!

КРАЧУНЪ

— Тозъ пжтъ искамъ, баръ
еднѣжки

да разгледаме града.

Никой нѣма да ни види!

Хайде, Малчо, скачай мжжи,
тукъ — къмъ задната врата!

МАЛЧО

— Готовъ съмъ, Крачуне!

Разбрахъ!

Крѣвѣта ми за подвижи ври.
Мечка страхъ, —
едно, две, три!

*

Така изскочиха навънъ
двамината герои наши.
Но, Боже мой: не е туй сънъ, —
на улицитѣ лампи свѣтѣха
и Малчо май се поуплаши:
дали не ги усѣтиха?
Туй София билъ хубавъ градъ,
и виждатъ го за първи пжтъ.
Но ако пакъ ги уловятъ
и ги задърпатъ нанаядъ?
Тогава двамата се спрѣха
и подиръ кратко съвещание
се скриха въ близко ново
здание . . .